31/12/2018

Patriarhul Daniel: Ce trebuie să știe familia creștină care trăiește într-o lume confuză spiritual

Vorbind despre Fuga Sfintei Familii în Egipt, Patriarhul Daniel a amintit, în predica rostită duminică, greutățile și amenințările prin care trece familia creștină care trăiește astăzi într-o lume secularizată și confuză din punct de vedere spiritual.

În acest context, Preafericirea Sa a evidențiat mai multe aspecte de care trebuie să țină cont familiile încercate:

- Binecuvântarea lui Dumnezeu se manifestă acolo unde familia este unită şi luptă împreună împotriva relelor şi primejdiilor din viaţa ei;
- Fiecare copil trebuie păzit, ocrotit; el nu trebuie lăsat pradă frigului și foamei, neștiinței și nesiguranței, violenței și morții;
- În familia credincioasă se pregătește mântuirea omului;
- Întruparea Mântuitorului este binecuvântarea lui Dumnezeu pentru familie și pentru întreaga umanitate.

„Familia creştină tradiţională este din ce în ce mai ameninţată, deoarece trăieşte într-o lume secularizată şi confuză din punct de vedere spiritual şi este confruntată

adesea cu sărăcia, nesiguranţa zilei de mâine, şomajul, migraţia, instabilitatea şi dezorientarea”, a spus Părintele Patriarh.

„Așadar, să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos, Maicii Domnului și tuturor sfinților să ocrotească familia și să înmulţească iubirea dintre soţi şi soţii, iubirea copiilor faţă de părinţi şi a părinţilor faţă de copii”, a adăugat Preafericirea Sa.

Viața lui Hristos este de la început îndreptată spre suferință

Reflectând asupra textului evanghelic din Duminica după Nașterea Domnului, 30

decembrie 2018, Patriarhul României a subliniat în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” din Reședința Patriarhală că „viața lui Hristos este de la început îndreptată spre suferință”.

Petrecându-se „într-o lume a violenței, robită de păcat și de moarte”, Naşterea Domnului Iisus Hristos poartă deja în ea arvuna Crucii şi a Învierii Sale și astfel, în mod minunat, vedem cum Dumnezeu schimbă răul în bine.

Textul evanghelic duminical (Matei 2: 13-23) prezintă fuga în Egipt a Maicii Domnului împreună cu dreptul Iosif, purtând cu ei pe Pruncul Iisus, dar și împlinirea groaznicei porunci a lui Irod de a ucide pe toți copiii din Betleem și împrejurimi, cu scopul de a omorî și pe Iisus.

„În Irod se vede acumulată toată răutatea lumii robite de păcat sau patimi egoiste”, a evidențiat Patriarhul României.

„Pe de o parte, evenimentele pe care le descrie Evanghelia de astăzi se desfășoară dramatic, întrucât bunătatea și generozitatea păstorilor și a magilor arătate Pruncului Iisus sunt umbrite de răutatea invidiei și a dorinței pătimașe de stăpânire a lui Irod, regele Iudeii.

Pe de altă parte, se vede că în planul lui Dumnezeu, Care cunoaște cum se manifestă natura umană robită de păcat și amenințată de moarte, există o lucrare sfântă care biruiește răutatea demonilor și a oamenilor din lume, astfel încât Dumnezeu salvează viața oamenilor prigoniți și transformă fuga în salvare și înstrăinarea în binecuvântare”, a explicat Patriarhul Daniel.

Pruncul Iisus Se naște într-o călătorie

În omilia Sa, Părintele Patriarh a insistat asupra faptului că Pruncul Iisus Se naște într-o călătorie arătând că „este viețuitor pe pământ, dar nu se leagă de nimic din lumea pământească instabilă și trecătoare”.

„El nu Se naște în casa mamei Sale din Nazaretul Galileii, ci în Betleemul Iudeii, și nici măcar într-o casă, ci într-o peșteră, pentru că în casa de oaspeți din oraș nu mai era loc”.

La fel și noi trebuie să înțelegem că „destinația ultimă a oamenilor sau cetatea lor stătătoare și definitivă este Împărăția cerurilor”.

Binecuvântarea Egiptului

Mergând în Egiptul considerat de evrei pământul robiei şi al idolatriei păgâne, Mântuitorul îl binecuvintează și arată planul lui Dumnezeu de mântuire a lumii.

„Binecuvântarea dăruită Egiptului care L-a adăpostit pe Iisus se va vedea câteva secole mai târziu, când în pustiile Egiptului a înflorit viaţa duhovnicească a monahilor care au fugit de lume, pentru a-şi salva sufletul de păcate şi a dobândi mântuirea sau viaţa veşnică”, a adăugat Preafericitul Părinte Patriarh.

Concluzia relevată din exilul Sfintei Familii în Egipt este aceea că „Iisus este prieten cu cei săraci, solidar cu străinii exilați sau refugiați, apropiat de cei marginalizați și disprețuiți”.

„Mântuitorul vede în toți valoarea infinită a fiecărui om, dincolo de rangul lui în societate, poziție centrală sau supraviețuire marginală, dincolo de bogăție sau sărăcie, dincolo de orice clasificare sau judecată omenească subiectivă și colectivă”, a conchis Preafericirea Sa.

Foto credit: Raluca Ene / Basilica.ro